

په افغانستان کې د تلپاتې او دوامدارې سولې د راوستلو او په سیمه کې د اوږدمهاله ثبات لپاره افغاني نوبت (ابتکار)

له افغانستان څخه د امریکایي عسکرو وتل به د ۲۰۱۱ میلادی کال په جولای کې پیل او د اعلان سوی پلان سره سم باید په ۲۰۱۴ کال کې بشپړ شي. خو لا هم په افغانستان کې د یوې تلپاتې سولې هیلې ډیرې مړاوي دي او د افغانستان سوله ایز راتلونکی همدومره مبهم او لیرې بنسکاري لکه څومره چې په ۲۰۰۱ کال کې په افغان خاوره باندې د ناټو د لومړني عسکر ډپلي کیدو پرمهال وو.

په افغانستان کې د تلپاتې سولې لپاره یومهم جزء افغاني عنصر دی چې متأسفانه له اوله تردې مهاله له صحنې څخه په ناوړه ډول غایب دی. د افغانستان د سولې په پروسه کې د افغاني عنصر شاملیدو ته عاجله اړتیا او فعال نقش ته یې موقع ورکول ډیر ضرور دی. دغه نقش هغه نوبت (ابتکار) رامنځته کوی کوم چې په افغانستان کې د تلپاتې او دوامدارې سولې دروستلو او په سیمه کې د اوږدمهاله ثبات لپاره د افغانستان د سوله ایز بدلون ټولني وړاندې کړی دی. دا ټولنه د مخورو او بې طرفه افغانانو لخوا څه دپاسه یو کال دمخه رامنځ ته شوه ترڅو دافغاني قضیې لپاره افغاني حل ولټوي.

د افغانستان سوله ایز بدلون د ټولني ستراتیژي، په سیمه کې د امریکا د متحده ایالاتو حضور په غور څاري او ددغه ستراتیژي په بریالی پلي کیدو سره په حقیقت کې د نړۍ په دغه برخه کې د امریکا رول او کردار ته د اشغالگر څخه د بیزنس پارتنر موقف ته یو نوی او مثبت تغییر ورکوي.

متحده ایالاتو په ۲۰۰۱ میلادي کال کې په افغانستان باندې پداسې حال کې برید وکړ چې نه روښانه سیاسي اهداف او نه لازم چمتووالی یې درلود. د یرغل په لومړیو کې، په طالبانو باندې چټک نظامي بریالیتوب امریکایان په ځان غره کړل. د بون ترون په حقیقت کې د فاتحینو سوله وه چې د واشنگتن افغاني متحدینو پکې گډون درلود. متحده ایالاتو د افغانانو او په ځانگړي ډول د پښتنو له کلتور او تاریخ څخه چې د هیواد اکثریت جوړوي او په بون کې منزوي شوي وو، لږ پوهه او فهم درلود. د پښتنو تاریخ پدې شاهد دی چې د بهرنیو یرغلگرو سره دوی سخت مقاومت کړیدی. متحده ایالاتو د روسانو د یرغل په وړاندې د افغانانو د مقاومت ملاتړ وکړ، مگر د روسانو له وتلو وروسته یې سملاسي افغانستان ته شا کړه. دغه کار د کورنیو جگړو او د هغو په نتیجه کې د یو لږ نورو ناخوالو د منځته راتلو سبب شو.

اوس، له افغانستان څخه د متحده ایالاتو د ځواکونو وتل په څو دلایلو حتمي دي؛ یو دلیل یې دا حقیقت دی چې د بهرنیو فوجونو په وړاندې مسلح مقاومت اوس ملی بڼه غوره کړی او متحده ایالات نشي کولای ددغه ورځ په ورځ زیاتیدونکی مقاومت د ځپلو په منظور د څو راتلونکو لسيزو لپاره افغانستان ته نور عسکر واستوي او د اوږدې مودې لپاره په زیاته پیمانې مالي منابع ورته تخصیص کړي. د ناټو غړي هیوادونه هم نور دپته زړونه نه ښه کوي چې افغانستان ته خپل زیات عسکر او منابع ولیري. بل داچې، اوسنی افغان جگړه دا خطر له ځانه سره لري چې کرار کرار به دا جگړه د امریکایي جگړې شکل ځان ته غوره کړي او ټول بار به یې یوازی د امریکایانو پر غاړه وي. پداسې حال کې چې تر اوسه امریکا ادعا کوي چې دا د تروریزم په وړاندې نړیواله جگړه ده. سربیره پردغو ټولو، افغان جگړې اوس خپله د ناټو ترون و موجودیت ته ستر گواښ متوجه کړیدی.

په عمومي صورت دافغانستان له اوسني بحران څخه د ناتو او په ځانگړي ډول امريکا ته د وتلو آسانه لاره نه ترسترگو کيږي. تر اوسه د طالبانو سره د مذاکراتو لپاره د متحده ايالاتو د واضح او روښانه موقف او تعهد څرک لا نه ښکاري.

د افغانستان د گډوډۍ يوه لويه برخه داده چې متحده ايالاتو د لسو کالو راهيسي پر جنگسالارانو، د بشرحقوقو په ناقصينو، فاسدو دولتي مامورينو او د مخدره موادو پر قاچاقبرانو تکیه کړيده. متحده ايالاتو فکر کاوه چې دا اشخاص دخپلو ټولنو نماينده گي کوي او کولای شي چې خپل ولسونه د متحده ايالاتو د گټو د خونديتوب لپاره وکاروي. دا اټکل ناسم راوخوت او په کلکه يې په افغانستان کې د متحده ايالاتو هڅې زيانمنې کړې او په دقيق ډول يې د افغانانو هغه هيلې له منځه يووړې چې ديوه سوله ايز او با ثباته افغانستان لپاره يې له نړيوالي ټولني څخه درلودې. د امريکايانو ستره غلطی دا وه چې د بن تر کنفرانس وروسته يې د جنگسالارانو ملاتړ ته دوام ورکړ. داسې ونشو چې وسلې ترې واخيستل شي او ورته وويل شي چې که سياست کوئ نو له هر ډول مليشو پرته به يې کوئ. د امريکايانو بله غلطی دا وه چې اداري بنسټ لکه سياسي ادارې او قانوني ادارې يې رامنځته نکړې بلکه ټوله تکیه يې يوازې پر افرادو وکړه او هغه يې نور هم چاغ کړل.

ددې ترڅنگ، افغان ملي اردو تر اوسه لا هم د قومي او تنظيمي اردو بڼه لري. دغه اردو، دافغانستان، د هيواد د اساسي قانون او ولسمشر په نسبت خپلو تنظيمي او قومي زورواکه مشرانو ته وفاداره دی. افغان اردو د جگړې لپاره ايډيولوژي، هدف او انگيزه نلري او د معاش، رشوت او زورواکۍ لپاره جنگيږي. د افغان ملي اردو د شمير زياتوالي او بڼه تجهيز ددې سبب قطعاً نشي کيدای چې دغه اردو دا وړتيا پيدا کړي چې له ۲۰۱۴ کال وروسته د هيواد بشپړ امنيتي مسوليت سمبال کړي. د افغان ملي اردو څخه لږه هيله کيږي چې د متحده ايالاتو له فزيکي نظامي مرستې پرته به په مستقله توگه د طالبانو په وړاندې د دولت دفاع او ساتنه وکړای شي. همداراز، په کابل کې د حکومت په ټولو سطحو کې له فساد څخه جنگسالاران او بغاوت تغذيه کيږي. حقيقت دادی چې که څه هم د روانو هڅو په پايله کې ممکن يو ډول سوله او نسبي ثبات د سراب په شکل تر سترگو شي خو دکابل د فاسدي ادارې همداسې دوام به يو په بل پسې بحرانونه زيروي او ديو بل ډول بغاوت او پاڅون سبب به شي.

د جگړې په ډگر کې تر اوسه کوم لوی برياليتوب ندی تر لاسه شوی. تقريبا نيم ميليون افغان او ناتو ځواکونه چې په ټولو عصري وسائو مجهز دي، پدې ندي توانيدلي چې مقاومت له منځه يوسي. بلکه برعکس، مسلحو مخالفينو خپل نفوذ زيات کړيدی. تر دوو کالو وړاندې د ناتو ماهرينو فکر کاوه چې طالبان يوازې په هغو سيمو پورې محدود دي چې اکثریت يې پښتانه دي خو اوس طالبان د هيواد په هغو سيمو کې هم فعال دي چيرې چې پښتانه اکثریت ندي. طالبان اوس د مقاومت په يوه ملي سرتاسري تحريک بدل شويدي. همداراز، تر دوو کالو وړاندې پورې يوشمير خلکو فکر کاوه چې ناتو د افغانستان د مرستې لپاره دلته راغلي ده، مگر نن دا شمير ډير کم دی. اوس ولسمشر او ډير لور پوري افغان مامورين دناتو عزائمونه په شک گوري.

د متحده ايالاتو او کرزي اړيکې په زياتيدونکې توگه مخ په خرابيدو دي او د بڼه کيدو هيله يې نشته. امريکايان باور لري چې کرزی د خپل هيواد لپاره روښانه تصوير نلري، يو با اعتماد ستراتيژيک همکار ندی، د حکومتدارۍ د بڼه والي لپاره يې کافي هڅې ندي کړې او له يوه بحران وروسته بل بحران زيروي. له بله پلوه، کرزی په ښکاره ډول د ناتو په غړيو هيوادونو په ځانگړي ډول پر امريکا او بریتانيا باندې د فساد د خپرولو، مخدره موادو د کاروبار د تشويقولو او دمرکزي حکومت د کمزوري کولو له امله نيوکي کوي. نوموړي پر ناتو د يو اشغالگر ځواک او په افغانستان او سيمه کې د بې ثباتۍ د يوې لويې سرچينې په توگه ټاپه وهي. کرزی، امريکا تورنوي چې په افغانستان کې يوازې خپلې گټې پالي، د رياست جمهوري مقام توهينوي او دده وزيران او لورپوري چارواکي زړه توري کوي. نوموړی په ناتو تور پورې کوي چې قومي او نژادي درزونه رامنځته کوي او دده له حکومت سره موازي حکومتونه تقويه کوي. کرزی باور لري چې د مسلح مقاومت او تروريزم پر ضد د ناتو ستراتيژۍ له ناکامۍ سره مخ ده او دا يې روښانه کړېده چې نور په متحده ايالاتو، دهغوي په استازو او مشورو يې باور نلري.

ځيني امريکايي ماهرين فکر کوي چې افغانستان ته د امريکا په مشرۍ د ناتو د پيسو او عسکرو د دوامداره استولو تعهد عملاً ممکن ندی او نه هم پدې برخه کې ددوی قربانی نوري دکوم برحقه دليل لپاره دي. متحده ايالات په افغانستان کې سل زره عسکر لري او د مياشتې تر لس بيليون ډالرو زياتې پيسې لگوي. ددې نه علاوه، هغه ۲۰ بيليونه ډالر چې په تيرو لسو کالو کې ظاهراً د افغانستان په بيارغونه کې مصرف شويدي په واقعيت کې ډير کم څه پرې تر لاسه شويدي. د دلایلو ليست اوږد دی خو څو يې دادی:

- په افغان ملت باندې لس کاله د فاسدو چارواکو، د مخدره موادو د قاچاقبرانو او د بشري حقوق د ناقصينو حاکمول ددې سبب شول چې ناټو په افغانستان کې د ديموکراسۍ برياليتوب له ماتې سره مخ کړي. د ولسمشرۍ او ولسي جرگې د تيرو انتخاباتو له شرم څخه ډک حالت، خپله ددې ادعا يو ښکاره ثبوت دی.
- د گوانتانامو، بگرام، کندهار او د متحده ايالاتو په نورو پټ او ښکاره زندانونو، چې افغانان پکښې بنديان دي، انسانيت شرميري. ددغو زندانونو موجوديت د نړۍ د ټولو قوانينو په خلاف دی او د متحده ايالاتو د بشرد حقوقو ريکارډ او تاريخ يې ډير سخت زيانمن او بدنام کړيدی.
- د جورج بوش او ټوني بلير د غورو او لويو وعدو سره سره بيا هم په افغانستان کې په تيرو لسو کلونو کې د بيا رغونې او جوړونې لويې پروژې عملي نه شوي. ولسمشر کرزي په ښکاره ډول پر نړيواله ټولنه ددې پاتې راتلو له امله نيوکه کړيده. د متحده ايالاتو عمراي پروگرامونو زموږ د ملي اقتصاد په تقويه کولو کې ډير لږ برياليتوب درلودلی دی. کرزي پر نړيواله ټولنه تور لگولی چې د مرستو پروگرامونو يې دافغانستان خلک په نورو پورې تړلي او طفيلي يې عادت کړيدي.
- افغانانو فکر کاوه چې د متحده ايالاتو په مشرۍ د ناټو ځواکونه به په افغانستان کې د گاونډيو هيوادونو مداخلې بندې کړي. دا مداخلې نه يوازې بندې نه شوي، بلکه لا پسي زياتې او تشويق شوي. دا گاونډيان چې يووخت د طالبانو دنظام په راپرزولو کې د متحده ايالاتو ملگري او متحدین وه، اوس په سيمه کې د امريکا د حضور په خلاف کار کوي. دوی غواړي چې د متحده ايالاتو په مشرۍ د ناټو ځواکونه له افغانستان څخه په شرميدلي حالت ووزي.

عيني واقعيتونه ښيي چې متحده ايالات او ناټو نشي کولای روانه جگړه د جنگ او زور له لارې وگټي. دپټه اړتيا ده چې يو سياسي حل رامنځته شي. که څه هم متحده ايالات په تاريخي لحاظ د خپلو دښمنانو سره خبرې کول سخت گڼي خو دا اوس هغه يوازنی څه دی چې پاڅون او مقاومت پرې پای ته رسيدای شي.

اوس لاهم دمتحده ايالاتو او ناټو لپاره يو فرصت شته چې مثبتې پايلې ترلاسه کړي او افغان ماموريت د احتمالي شرميدلي حالت نه پرته راوغاړي. ددې پرځای چې د نظامي برلاسی له لارې د حالاتو د سميدو بې ثمره او بې نتيجې هڅې وشي، متحده ايالات او متحدین يې بايد پر يو سياسي حل تمرکز وکړي. ددې معني داده چې بايد له طالبانو سره کيني. مهمه نده چې دا به دوی ته څومره بې خونده يا بدخونده وي بلکه مهمه داده چې متحده ايالات بايد افغانستان د يوې روښانه اوښي محاسبه شوي ستراتيژۍ له مخې پريردي. يو خراب حالت شاته پريښودل به نه يوازې افغانان او ددوی گاونډيان زيانمن کړي، بلکه غرب به هم متضرر کړي. داسې حالت به متحده ايالات مجبور کړي چې د خپلي شاته پرې ايښي خرابۍ او چټلۍ د پاکولو لپاره يو ځل بيا افغانستان ته راشي چې په هغه صورت کې بايد تر اوس وخت زيات قيمت تاديه کړي کوم چې متحده ايالات به يې مکن وس ونلري.

په افغانستان کې دائمي سوله او دوامداره ثبات او د هغو په وړاندې پرته لاره د متحده ايالاتو روښانه ستراتيژۍ غواړي چې له مخې يې د افغانستان او سيمي امنيت خوندي شي. دا به د منځني ختيځ د روان ولسي پاڅونونو په تناظر کې د امريکا د متحده ايالاتو په وړاندې پراته مشکلات هم تر ډيره حده کم کړي او په دې ترتيب، په برياليتوب سره زموږ د وړاندې شوي ستراتيژۍ تطبيق به نه يوازې موږ او سيمي ته گټه ورسوي بلکه د نړۍ پدې برخه کې به د متحده ايالاتو و رول ته هم يو نوی او مثبت تعريف ورکړي. ددې کار د ترسره کولو لپاره دپټه اړتيا ده چې په کابل کې يو فعال او د اعتماد وړ حکومت وجود ولري کوم چې بايد له ۲۰۱۴ ميلادي کال وروسته په هيواد کې دننه امنيت ټينگ او ورڅخه دفاع وکړای شي. که متحده ايالات غواړي چې همداسې وشي، نو بايد د ۲۰۱۱ څخه تر ۲۰۱۴ پورې د انتقال دورې په موده کې ددغه وړاندې شوي ستراتيژۍ د عملي کيدو په لور کولې گامونه واخلي.

د متحده ايالاتو ځمکنی قوماندانان پدې باور دي چې عملياتو يې طالبان کمزوري کړيدي او دې نظامي فشار د سولې د خبرو او مذاکراتو لپاره فرصتونه رامنځته کړيدي. که څه هم پردغه باور جدي شک دی، خو سولې ته تحرک ورکولای شي. متحده ايالات په زياتيدونکي ډول پدې اعتراف کوي چې طالبان د افغاني بحران يوه مهمه برخه ده او دوی ته په اهميت قايليري. دا پخپله داسې فرصت رامنځته کوي چې په هيواد کې دننه يونوی او پراخ بنسټه جوړجاړی رامنځته شي. مونږ پدې باور يو چې په افغانستان کې يوه انتقالي حکومت ته عاجله او جدي اړتيا ده. دا

د افغانستان د سوله ایز بدلون د ټولني وړانديز او حل لاري بنسټ جوړوي چې لاره به یو فعال حکومت ته هواره کړي او په افغانستان او سیمه کې به دوامداره او تلپاتې سوله تضمین کړي.

له بله پلوه طالبان هم دېته اړتیا لري چې د نړیوالې ټولني سره پخلا شي. طالبان باید پدې پوه شي چې:

- د هر جنگ پای خبري او مذاکرات دي او د افغانستان اوسنی جگړه هم مستثنی نده. د افغانستان دسوله ایز بدلون ټولنه یو مشخص پروگرام جوړکړيدي چې پرمخت به یې طالبان پدې قانع کړي چې معنی لرونکي مذاکراتو ته حاضر شي.

دوی باید پدې هم مطمین کړل شي چې:

- ناټو او غرب پدې اعتراف کوي چې افغانستان ستونزه د طالبانو له فعال حضور او شرکت پرته نشي حل کیدای.

- طالبان کولای شي له متحده ایالاتو سره په خوندي او آبرومندانه خروج کې مرسته وکړي.

- متحده ایالات حاضر دی چې:

1. د طالبانو نومونه له تورلیسته وباسي

2. ددوی په سرونو پرتې جایزې لغو کړي

3. د بنه نیت په توگه د مذاکراتو د پیل لپاره ددوی بنديان خوشي کړي

- د سولې د یوه جوړجاړي په اړه مذاکرات به د طالبانو انځور او په افغانستان کې دننه او بهر ددوی موقف بنه کړي.

- دا د طالبانو ملي او دیني مسولیت او رسالت دی چې مذاکرات وکړي.

- مذاکرات د طالبانو لپاره له دې خونړي جنگ څخه د وتلو یوه بنه ستراتیژي ده ځکه چې دوی هم نشي کولای ترابده دغه جگړې ته دوام ورکړي.

- له ناټو سره د طالبانو لوی مشکل په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو شتون دی. د بهرنیو ځواکونو دوتلو پروسه کولای شي طالبان د مذاکراتو پروسې ته را کش کړي.

د افغانستان دسوله ایز بدلون د ټولني وړانديز، د افغانستان دسولي نظريې ته ترهغه په ژوره سترگه گوري کومي ته چې ځینی همدا اوس گوري. مونږ باور لرو چې دیوه افغاني حل پرته به نړیواله ټولنه هغه له غمیزو ډکه تیروتنه بیا تکرار کړي چې له افغانستان څخه د روسانو تروتلو وروسته او یا یې په بون کې کړبوه. مذاکرات باید د ټولو خواوو لپاره د جنگ څخه د وتلو په یوه آبرومنده ستراتیژي بدل شي چې هغه به پخپل وار په افغانستان کې د تلپاتې سولې او ثبات تضمین کوي.

د کابل د رژیم او د طالبانو ترمنځ د قدرت د ویش د وړانديز ستونزي، چی ځینی یې د حل د یوې لاري په ډول وړاندي کوي

مور د جنگي ډلو ترمنځ د واک د ویش د فرضیې ترشا د تاریخ په شاهدي سره جدي خطرات گورو. دغه ډول حل د بهرني قواؤ د آبرومنده وتلو، د قدرت د سالم انتقال او په هیواد کې د تلپاتې سولې لپاره تهدید دی او سمدلاسه لاندي مشکلات هم پیدا کوي:

- د واک شریکول به د امریکا لخوا د طالبانو د رژیم د راپرزولو د مشروعیت منطق تر جدي پوښتنې لاندي راولي. ځینی سخت دریځه، محافظه کاره او مذهبي امریکایان شاید ددغه ډول حل مخالفت وکړي.

- دافغان حکومت لپاره به د واک شريکول پدې معنی وي چې په تيرو لسو کلونو کې دوی د بلچا ډول ته نڅښل، په غلطه يې خپلو افغانانو وروڼو (طالبانو) ته د بل په اشاره ترورستان ويل او بيخايه د بل لپاره يې خپل وروڼه او ځانونه وژل.
- د طالبانو لپاره به په واک کې شريکيدل ممکن د هغوی د صفوفو په ځينو کړيو کې داسې تعبير شي چې ددوی مشران له خپلې نظريې او د جهاد د منطق څخه لاس اخيستی او پسله ډيرو وينو توښو يې د امريکا د گوداگيانو سره گډ حکومت جوړ کړ.
- د واک شراکت به افغان حکومت، طالبان او ناتو د افغانانو په وړاندې ډير سپک معرفي کړي ځکه چې دوی به دا مشروعه پوښتنه وکړي چې که دوی اوس يوله بل سره کيني او ستونزې سره حل کوي نو دا کار يې څو کاله مخکې هم کولای شو. دا دومره وينې توښدل او بربادي د چا او څه لپاره؟ د پرتو ستونزو د هوارې، د ټولو خواؤ د سپکاوي دمخنيوي او ددې لپاره چې د هغو جنګي ډلو د مخالفت مخنيوی وشي چې د واک شريکول نه مني او کيدای شي د سولې له هر ډول توافق څخه ووزي، د افغانستان د سوله ايز بدلون ټولني د يوې معيني انتقالي دورې لپاره يو جامع حل او مفصله طرحه ترتيب او وړاندې کړيده ترڅو د درو لسيزو سياسي بزګښيو دورې پرمخکې کښيني، فضاء صافه او خلک سره وويني او په يوه آرامه او صافه فضاء کې افغانان د خپل مستقبل لپاره فکر او کار وکړي.
- اوسنی افغان حکومت چې د جنګسالارانو، د بشري حقوق د ناقضينو، د فاسدو اداري مامورينو او د مخدره موادو د قاچاقبرانو په کنترول کې دی، هم د زړه له کومې سوله نه غواړي. متحده ايالاتو او د ناتو غړيو هيوادونو له دغو عناصرو څخه د خپلو موخو لپاره کار واخيست، خو دغو عناصرو هم په تيرو لسوکلونو کې د خپلو شخصي، گوندي، نژادي او سمې گټو لپاره له متحده ايالاتو او ناتو څخه په برياليتوب گټه اوچته کړه. دغه مافيايي کړۍ غواړي چې خپل دغه ماه عسل ته ترڅو چې کولای شي ادامه ورکړي. دغو طفيلي او مفت خورو عناصرو له بي حصره واک څخه خوند واخيست او د ناتو د غړيو هيوادو بې دريغه پيسې يې پخپلو شخصي جيبو کې واچولې. دوی نه غواړي چې د سولې په راتگ سره دغه بي حصره واک او بيشميره پيسې له لاسه ورکړي.
- د جگړې دوام دغو مفت خورو ته نه يوازې د واک او پيسو د غصب مجال ورکړي او دسولې او د يوه سم نظام د منځته راتلو مخه يې نيولیده بلکه د جنګي جناياتو په جرم يې له عدلي تعقيب او مجازات څخه هم خلاص کړيدي.
- دسولې عالي شورا اوسمهال درې متضادي دندې پرمخ بيايي: (الف) له طالبانو سره د مذاکراتو لپاره د افغان دولت د آدرس او ممثل رول لوبوي. (ب) د غوليدلي طالبانو د جذب و جلب دنده يې په غاړه ده. (ج) د مسلحو مخالفينو سره روغه جوړه پرمخ بيايي. د سولې د عالي شورا لويه ستونزه ددې شورا پراخ خيالي اهداف دي. هرڅوک پوهيږي چې دا شورا د سولې په منظور د منځگړيتوب رول نشي لوبولای دا ځکه چې دا شوری خپله د جنګ طرف دی. بيشکه دا شوری د طالبانو سره د مذاکراتو لپاره د افغان حکومت آدرس کيدای شي. يعنې د حکومت ممثل دی خو منځگړی نشي کيدای. همدا علت دی چې د سولې عالي شورا د هغو طالبانو په موندلو نده توانيدلي چې بايد ورسره د سولې او روغې جوړې لپاره خبرې وشي. تردې مهاله دوی ندي توانيدلي چې د طالبانو له کوم عالي رتبه مشر سره خبرې وکړي، هرڅه چې تراوسه شويدي، په حقيقت کې د نا منظمو ورو گروپونو سره ترسره شويدي. حتی ددې شورا د ادغام مجدد پروگرام هم له ماتې سره مخ دی، ځکه کوم کسان چې تردې مهاله تسليم شويدي، له سره طالبان نه وو، بلکه ددې لپاره چې د حکومت لخوا اعلان شوي امتيازات ترلاسه کړي، يو شمير عادي افراد پدغه پروسه کې ورگډ شول. ددې شورا د غړو د ترکيب او سابقې له مخې دا جوتيري چې دا شورا خپله د ستونزې يوه برخه ده نو له همدې کبله يوازې د حکومت د آدرس رول لوبولای شي او د منځگړی نقش نشي ادا کولای. دسولې عالي شورا اوسمهال هڅه کوي چې د حکومت نماينده، منځگړی او جذب کوونکي واوسي، پدې معنی چې په يوه وخت کې درې متضادي دندې پرمخ بيايي. وسلوالو مخالفينو لا له وړاندې دا شورا د

منځگري په توگه رد كړيده. تر هغه چې د سولې عالي شورا ځان ته د منځگري توب رول غواړي، دا به پخپله د سولې د راتلو لپاره يو لوی خنډ وي.

■ د سولې هر هغه نوبت نتیجه نه ورکوي چې د ملگرو ملتونو په منځگري توب او يا د کومې بلې غير افغاني دريمې ډلې لخوا راوړاندي شي. په تيرو شلو کلونو او خصوصا د بون په عمليه او تر هغه راوروسته کلونو کې د ملگرو ملتونو مؤسسي د افغانانو په وړاندي هغه کردار اداء نکړ چې په کار وو. که بيا دوی راوړاندي شي نو ډير افغانان به دېته ديوي بلې داسې هڅې په سترگه وگوري چې د بهرنيو لخوا د افغانانو د راتلونکي د کنترولولو په موخه ترسره کيږي. په نتیجه کې به ډير افغانان او ددوی گاونډيان په بنکاره يا په پټه ددې ستراتيژۍ پرضد عمل وکړي چې پایله به يې په افغانستان او سيمه کې د نژادي ډلو په وسيله د بالنيابه جنگونو تداوم وي په ځانگړي ډول د هستوي وسلو لرونکو هند او پاکستان ترمنځ. دا وار په کار ده چې افغانانو ته موقع ورکړه سی او دوی يې ملاتړ وکړي.

مونډر لاندې گامونه پيشنهادوو:

■ دا ضروري ده چې يو شمير مخور او بيطرفه افغان علماء، قومی مشران، پوهان او مجاهدين د افغانستان د سوله ايز بدلون د ټولني په ابتکار د افغان حکومت او يا د هغه په نمایندگي د سولې د عالي شورا او طالبانو ترمنځ د منځگري توب لپاره يو نوبت ترسره کړي. اسلامي کنفرانس او د ملگرو ملتونو مؤسسه دي په دغه مسئله کې په اعتماد کې واخيسته شي.

■ د وسلوالو مخالفينو لپاره يو افغاني آدرس (په افغانستان کې دننه) يو عاجل ضرورت دی. د طالبانو لپاره دداسې آدرس رامنځته کول به:

1. دوی ته د مخامخ او شفافو تعاملاتو او بحثونو لپاره يو آزاد چاپيريال او چينل برابر کړي. دا چينل به هغه بيلابيلې هڅې هم يوه چينل ته راوړي چې اوسمهال د بيلابيلو چينلونو له لارې د خبرو اترو او مذاکراتو په بڼه جريان لري. دا به پدې کې مرسته وکړي چې دداسې فريب کاريو او جعل مخه هم ونيول شي لکه د ملا اختر محمد منصور کيسه چې يو دوکاندار ځان د طالبانو دويم نمبر مشر معرفي کړی وو او يا د استاد برهان الدين مجهول الهويه قاتل. دا چينل به ديوه منځگري له لارې د طالبانو او افغان حکومت ترمنځ دموثر تفاهم زمينه مساعده کړي.

2. اوسنی خطرناک مبهم او سردرگم حالت به له منځه ولاړ شي. اوس بيلابيلې ډلې په افغانستان کې د تاوتریخوالي پيښې رامنځته کوي او ډيري دا ډول پيښې په طالبانو پورې تړي. ځينې دا ډلې د طالبانو ملگري ندي، مگر د هغوی له نامه څخه دخپلو جرمي او سياسي اهدافو لپاره سوء استفاده کوي. دطالبانو لپاره د يوه واضح آدرس او نمانډه گي رامنځته کول به دې ډول گډوډيو ته د پای ټکی کيږدي.

3. د طالبانو ترکنترول لاندې سيمو ته به د عاجلو بشري مرستو په رسولو کې گټور ثابت شي. د طالبانو ترکنترول او واک لاندې سيمو کې بنوونځي او کلينيکونه تړل شويدي. طالبانو ته د آدرس ورکول، له هغوی سره مذاکرات او ددوی سره تفاهم به ددې سبب شي چې هغوی ددې سيمو خلکو ته ددغو ضروري خدماتو او بشري مرستو رسولو اجازه ورکړي.

4. که طالبانو ته اجازه ورکړل شي چې يو آدرس ولري او مناسبه رويه ورسره وشي، نو دوی به هم ددوی د کړنو په رابطه مسؤل حساب شي او ورڅخه د وضاحت غوښتنه به کيږي.

5. آدرس او له طالبانو سره مخامخ تماس به د نړيوالې ټولني يو زيات شمير هغو پوښتنو ته ځوابونه ومومي چې تراوسه ندي تر لاسه شوي، مثلا د بنوونې او روزنې، د بنځو حقوقو، د افراطي ډلو سره د رابطې او نورو په اړه ددوی پاليسي څه ده؟ تر دې مهمه لا دا چې دي پوښتنې ته به هم ځواب وموندل شي چې طالبان څه ډول افغانستان غواړي.

دا آدرس باید چیري وي؟

بهرترین انتخاب دادی چې دا آدرس په افغانستان کې دننه خو تر کابل بهر وي. پدې اړه د افغانستان د سوله ایز بدلون ټولنه یو مشخص وړاندیز لري. په افغانستان کې دننه آدرس به طالبانو ته د بیان او تصمیم نیولو ډیره آزادي ورکړي. داکار به دولت او ناټو ته هم دا امتیاز ورکړي چې طالبان کولای شي ددوی تر کنترول لاندې سیمه کې له ویرې پرته خو په ځینو شروطو د هیواد د اساسي قانون، او نورو مقرراتو په منلو سره ژوند وکړي.

■ د یوه انتقالي حکومت جوړیدل چې ټول نږدې اړخونه په خاص ډول افغان حکومت او طالبان ورباندې توافق ولري. دا به یوه نوي افغان حکومت ته لاره هواره کړي چې د افغانستان د سوله ایز بدلون د ټولني په وړاندیز کې یې تفصیل راغلی دی. ددغه وړاندیز د تطبیق لپاره یو مکانزم ته اړتیا ده چې انتقالي دوره په بري سرته ورسوي. امریکا، د ملګرو ملتونو په پرېکړه کولای شي ددغه مکانزم د تطبیق د ضامنانو په ډله کې وي.

■ د افغانستان د سوله ایز بدلون ټولنه پدې پوهیږي چې د امریکا متحده آیالات د خپل نظامي ماموریت له پایته رسیدو وروسته هم په افغانستان کې د اوږدې مودې لپاره نظامي حضور غواړي. خو زموږ د طرحې مطابق دلته د امریکا حضور باید د اشغال په شکل نه بلکه د دودیزو سیاسي اړیکو او بهرنیو مرستو په بڼه کې وي چې په هغو کې به دوه اړخیزه سیاسي، اقتصادي او امنیتي همکاری شاملې وي.

■ د افغانستان د سوله ایز بدلون ټولني د طرحې په نتیجه کې چې کوم حکومت رامنځته کیږي، هغه به ګاونډیو هیوادونو ته دا اطمینان ورکوي چې ددوي مشروع کتې به په نظر کې نیول کیږي. خو حرص ته به یې نه پریري او افغانستان ددوی د ستراتیژیکې پانګې په توګه نشي کارول کېدای. ملګري ملتونه زموږ د وړاندیز مطابق دغه نوی جوړښت او د ګاونډیو عدم مداخله تضمین کوي.

افغانستان دخپلو ګاونډیو هیوادونو د مداخلو قرباني دی، دا مداخلې پر افغانستان د شوروي اتحاد په حمله پیل شوې دي. بد بختانه د افغانستان ځینې ګاونډیان یوله بل سره رقابت او سیالي لري. لاتراسه دوی ټول د افغانستان په سوله کې خپلې کټې نه ویني. په افغاني چارو کې د افغانستان د ګاونډیو مداخلې ددوی ترمنځ په مضرو سیالیو او مخربو رقابتونو بدلي شوي دي. د پاکستان داخلي ستونزې مخ په ډیریدو او خرابی روانې دي او د اسامه بن لادن له مړینې وروسته په پاکستان باندې د متحده ایالاتو فشار زیات شوی دی. پاکستان شاید ونه تواني چې د افغان دولت په وړاندې خپل موجوده خصمانه سیاست ته تر ډیره دوام ورکړي. نړیواله ټولنه بنسټي تر ډیره د افغانستان په وړاندې د ایران پر ناوره چالچلند سترګې پټې نشي کړای. دا روښانه ده چې په نړۍ کې هیڅ یو هیواد د تروریزم په نوم د متحده ایالاتو د جګړې څخه دومره ګټه نده تر لاسه کړې لکه ایران. د تروریزم سره د جنگ تر پردې لاندې د امریکا او ایران اړیکو، ډیر افغانان او د خلیج هیوادونه له ایران سره د متحده ایالاتو په پټو سازشونو شکمن کړيدي.

افغانان او نړیواله ټولنه تر اېده د هغو کورنیو او بهرنیو ځواکونو په ګرو کې نشي پاتې کېدلای چې په افغانستان کې سوله او ثبات نه غواړي. دا ځواکونه سمې لارې ته راوستل کېدای شي، خو پدې شرط چې د ناټو د پوځونو د وتلو او انتقال لپاره یوه مناسبه ستراتیژي موجوده وي.

په تیرو ډیر شو کلونو کې په افغانستان کې د سولې د راوستلو لپاره د یوه مستقل او بې طرفه سازمان په توګه د ملګرو ملتونو د مؤسسي اعتبار ډیر زیانمن شوی دی. د بون کنفرانس چې د ملګرو ملتونو لخوا جوړ شو، افغانستان ته یې نه امنیت، نه بیا رغونه او نه ښه حکومتداري راوسته. د ملګرو ملتونو مؤسسه او غرب به ډیر بريالي وي که دا وار افغانانو ته د سولې د نوښت فرصت ورکړي او په افغانستان کې د سولې د راوستلو لپاره د افغانستان د سوله ایز بدلون ټولني د طرحې څخه ملاتړ وکړي.

په افغانستان کې د یوه قوي مرکزي دولت د منځته راتلو لپاره چې له ګاونډیو او نړیوالې ټولني سره په باور ولاړې اړیکې ولري، وړاندې شوی افغاني نوښت (ابنکار) د افغانستان د ستونزې د حل لپاره تر ټولو مناسبه او عملي لاره ده. د افغانستان د سوله ایز بدلون ټولني ددې ډول یو فورمول او میکانیزم لپاره کار کړیدی.

د لاریاتو معلوماتو لپاره په لاندې پته تماس ونیسی:

نوم	موقف/دنده	تلفون	برېښنالیک
دکتور فاروق اعظم	د ټولني مشر	۰۰۹۳ (۰)۷۰۳۵۵۰۰۸۰	farouqazam@hotmail.com
داکتر عبدالواسع قانع	د فرهنگي او مطبوعاتي کمیټې سرپرست	۰۰۹۳ (۰)۷۸۷۱۰۵۹۲۵	drqani@gmail.com

بسم الله الرحمن الرحيم

د افغانستان د اوسني کړکيچ سياسي حل

سريزه:

د افغانستان جمهور رئيس (د اساسي قانون د ۶۴ مادې له حکم سره سم) يا د ملگرو ملتونو مؤسسه، يا د اسلامي کنفرانس سازمان يا کوم بل بديل واکمن ارگان لويه جرگه راغواړي ترڅو د افغانستان د غمیزې د سياسي حل لپاره ددې وړانديز مطابق لاره هواره کړي.

د بې طرفه، متعهدو او د اعتماد وړ افغانانو يوې ډلې ته موقع ورکړل کيږي ترڅو د منځگړيتوب لپاره د دريمې ډلې په توگه د سولې مرکچي هيئت جوړ کړي. د سولې مرکچي هيئت دولت او د وسلوالو مخالفينو ترمنځ منځگړيتوب کوي او مستقيم او بې قيد و شرطه خبرو ته لاره هواروي. دا خبرې به په افغانستان کې تلپاتې سوله راوړي او د سيمې او نړۍ گټې به د افغانانو دگټو سره همېرې کړي.

د افغانستان د سوله ايز بدلون ټولنه دغه لازمه تجربه لري چې د سولې مرکچي هيئت رول په غاړه واخلي. داکتر فاروق اعظم چې د دې حرکت مشري په غاړه لري يو پيژندل شوی او دروند افغان دی او د ۱۹۹۳ کلونو په اوږدو کې د جنګي تنظيمونو ترمنځ د منځگړيتوب زياته تجربه لري او د ډيرو افغانانو په ذهن کې دده دهغي دپلوماسۍ هڅې تازه دي چې په افغانستان کې د ثبات لپاره يې د سيمه ايزو طاقتونو د رول په اړه ترسره کړې وې. د نوموړي هغه هڅه چې په ۱۹۹۸ کې يې د سعودي عربستان او طالبانو ترمنځ منځگړيتوب وکړ پدې دلالت کوي چې نوموړي د منځگړيتوب لپاره بين المللي تجربه هم لري. د ولسمشر حامد کرزي، د سولې د عالي شورا له مشر استاد رباني، د طالبانو او اسلامي حزب له مشرتابه سره د نوموړي وروستۍ کتنې دا بنيې چې نوموړی ټولو هغو خواوو ته په آسانه ورسيدلای شي چې د افغانستان په قضيه کې دخپل دي. ذيدخلو اړخونو ته لاسرسی، د اعتماد او احترام وړسياسی او ټولنيز موقف او د منځگړيتوب د مهارتونو درلودل هغه پانګې دي چې د افغانستان د سوله ايز بدلون ټولنه يې لري او بايد په جنګ خپلې افغانستان کې د سولې د راوستلو لپاره تړي کار واخيستل شي. د افغانستان د سوله ايز بدلون ټولنه په هيواد کې دننه او له هيواد څخه بهر له زرگونو افغانانو سره تر سلا مشورو وروسته لاندې فورمول جوړ کړيدی ترڅو ټولو خواو ته د منلو وړ يو جوړښت رامنځته شي او په هغه باندې مذاکره وشي.

دا فورمول د تيرو لسو کلونو لاسته راوړنې ساتي، د افغانستان د وسيع او غوڅ اکثریت د اوس او راتلونکي مشروع گټې په پام کې نیسي او د سيمه ايزو او نړيوالو طاقتونو مشروع گټو ته درناوی کوي. برسیره عمومي او مشخصو اهدافو ته په پام سره، لاندې قدمونه پيشنهاديږي:

دلويي جرگې د جوړولو لپاره لومړني گامونه

1. د سولې د هيئت جوړيدل:

د لومړي گام په توگه، جمهور ريبس حامد کرزی يا دده په نيابت د سولې عالي شورا د افغانستان دسوله ايز بدلون له ټولني څخه غواړي چې د حکومت او د وسلوالو مخالفينو ترمنځ منځگړيتوب وکړي. د افغان حکومت يا د سولې دعالي شورا لخوا دشين چراغ له ترلاسه کولو وروسته، د افغانستان د سوله ايز بدلون ټولنه د سولې يو هيئت جوړوي ترڅو د وسلوالو مخالفينو سره تماس ونیسي او له هغوي څخه هم د وړاندې تګ نېټه (شين څراغ) ترلاسه کړي.

د پاڼو شميره: له 8 تر 11

افغان جرمن اتلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de دابښت: دليکنې دليکنېزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

2. د اعتماد فضاء جوړول:

ددويم گام په توگه، دسولې هيئت د افغان حکومت او دوسلوالو مخالفينو ترمنځ د اعتماد د فضاء د رامنځته کولو لپاره کارکوي او دواړه طرفونه د خبرو د پيلولو لپاره موافقه کوي. دا کار پخپله په لاندې اساسي مرحلو کې خلاصه کيږي:

A. د يو او بل په وړاندې هر ډول ناوړه پروپاگاندا پای ته رسول کيږي او منفي الفاظ او حرکتونه د سولې او پخلاينې په الفاظو او حرکتونو بدلېږي.

B. د حسن نيت د بنودلو په توگه د افغان حکومت لخوا يوشمير سياسي بنديان خوشي کيږي.

C. د ښه نيت د بنودلو په توگه د وسلوالو مخالفينو د يوشمير مشرانو نومونه له تور ليست څخه ايستل کيږي او هغه جايزې لغوه کيږي چې د هغوی د نيولو يا وژلو په برخه کې د معلوماتو د ورکولو په مقابل کې اعلان شويدي.

3. د مخامخ خبرو پيل

A. مستقيمي او بي قيدو شرطه خبرې: د سولې هيئت په منځگړيتوب د حکومت او وسلوالو مخالفينو د باصلاحيت استازو ترمنځ مستقيمي او بي قيد و شرطه خبرې پيل کيږي.

B. بين الافغانی کنفرانس: ددې خبرو په ترڅ کې ديوه بين الافغانی کنفرانس د جوړېدو لپاره د دواړو لوريو ترمنځ توافق رامنځته کيږي.

C. د وسلوالو مخالفينو لپاره آدرس: افغان دولت د سولې د عالي شوری په نوم د خبرو لپاره خپل ادرس لري. اوس، مسلحو مخالفينو ته د ادرس د پيدا کيدو عاجل ضرورت دی. ددغه ادرس تر ټولو ښه ځای د افغانستان په داخل کې (له کابل پرته) د يوې سيمي ټاکل دی. د سولې د عمليې د پرمخ بيولو او د هيواد لپاره د عملي ثبات د لارې د موندلو په منظور کيدای شي يو ولايت (مثلا هيلمند) ددې وړانديز مطابق د سولې د فعاليتونو د مرکز په توگه غوره شي. ددغه ولايت والي د سولې د هيئت د مشر په وړانديز د دولت د جمهور رئيس لخوا ټاکل کيږي او د افغانستان د اساسي قانون او ددولت د مقرراتو مطابق کار کوي خو پخپل کار کې مستقل دی. افغان دولت، ناتو او مسلح مخالفين تعهد کوي چې په دغه ولايت کې هېڅ ډول نظامي فعاليت نکوي او له دغه ولايت څخه په نورو ولاياتو کې د نظامي فعاليت لپاره کار نه اخلي. دا ولايت د سولې سيمه، د سولې کور او د هيواد لپاره د سولې د راتلو او مذاکراتو مرکز دی. ددولت مامورين او مسلح مخالفين دلته په ډاډه زړه بيله کوم تهديده غير مسلح اوسېږي. نړيواله ټولنه په دغه ولايت کې د نوې ادارې له لارې د بياودانولو مرسته کوي. دا اداره کارونه اهل ته سپاري او د اداري فساد، نا امنی او د مخدره موادو د توليد مخه نيسي.

4. بين الافغانی کنفرانس:

A. د سولې د هيئت لخوا د اسلامي کنفرانس او ملگرو ملتونو په مرسته د افغانستان د سولې په کور کې يو بين الافغانی کنفرانس جوړېږي.

B. په بين الافغانی کنفرانس کې دافغان دولت استازي، د وسلوالو مخالفينو استازي، دمدني ټولني استازي، همدارنگه دافغانستان سوله غوښتونکي سياسي، ټولنيز، مذهبي او معنوي شخصيتونه گډون کوي.

C. بين الافغانی کنفرانس د لويې جرگې د جوړېدو لپاره نيټه، ځای، د هيئتونو او غړيو شمير، څرنگوالی، معيارونه او دهيئتونو د رابللو لپاره ميکانيزم ټاکي.

D. بين الافغانی کنفرانس د لويې جرگې د جوړولو کميټه رامنځته کوي چې دا کميټه به د لويې جرگې د راغوښتلو صلاحيت لري.

E. بین الافغانی کنفرانس پدی موافقه کوي چې د لویې جرگې تر جوړیدو وړاندې باید ټول سیاسي بندیان خوشي شي او ټول تور لیستونه له منځه ولاړ شي.

F. د اوربند د کمیسیون جوړیدل چې دلویې جرگې د جوړیدو په درشل او پرمهال د افغان حکومت-ناتو او وسلوالو مخالفینو ترمنځ اوربند اعلان، عملی او وڅاري.

لویه جرگه

دلویې جرگې جوړیدل او دهغې فیصلې

G. لویه جرگه د لویې جرگې د کمیټې لخوا د افغانستان د سوله ایز بدلون د ټولني، اسلامي کنفرانس او ملگرو ملتونو په مرسته جوړیږي چې دا به د افغانستان جگړه عملا پای ته ورسوي.

H. په لویه جرگه کې د افغان ولس د ټولو قومی، مذهبي او ټولنیزو پوړونو او همدارنگه د ټولو متخصصو، مطرح او معتابه سیاسی او مدنی ډلو او ټولنو استازي په متناسبه کچه گډون کوي.

I. لویه جرگه د تلپاتې سولې د راوستلو، د یوه مستقل، با ثباته، متحد او پرمخ تلونکي افغانستان د جوړولو لپاره په اساسي قانون کې لازم تغییرات راولي.

J. لویه جرگه یو باصلاحیته کمیسیون تر شا پریري چې د اساسي قانون د تفسیر چارې ترسره کړي ترڅو د ابهاماتو د رامنځته کیدلو مخنیوی وکړي.

K. لویه جرگه د بهرنیو ځواکونو د وتلو مهالویش او میکانیزم ټاکي او که د ناتو د عسکرو پرځای د اسلامي کنفرانس د غړیو هیوادونو د ځواکونو راتگ لازم وگڼي پر هغه هم بحث کوي او میکانیزم ورته جوړوي.

L. لویه جرگه د افغانستان د راتلونکو حیاتي مسئلو په اړه تصامیم نیسي لکه راتلونکي افغان ولسمشر، راتلونکي پارلمان، ولایتي او د ولسوالیو شوراکاني او ددغو شوراکانو د رامنځته کولو لپاره نیټه او میکانیزم.

M. لویه جرگه د دريو کالو لپاره د یوه لنډمهاله حکومت د جوړیدو په اړه پریکړه کوي او دهغه مشر ټاکي. دولت برحال رئیس د لویې جرگې په مخکې خپل واک نوي ټاکل سوي مشر ته سپاري او هغه پخپل وار اسلام، هیواد او اساسي قانون ته د وفادارۍ لوړه کوي.

N. د لوړې ترماسو وروسته، لویه جرگه رخصتیږي او پخپل ځای ممثل پارلمان پریري چې له هرولايت څخه به درې تنه استازي پکې برخه ولري (یو مذهبي مشر، یو قومي مشر او یو تکنوکرات). نوی ولسمشر خپله کابینه و ممثل پارلمان ته د منظوری لپاره وړاندې کوي.

لنډمهاله دولت

A. لنډمهاله حکومت د ملي وحدت په روحیه د بې طرفو او متخصصو اشخاصو څخه جوړ دی.

B. لنډمهاله حکومت ائتلافي ندی؛ مشر او غړي يې د کومي ځانگړي افغاني ډلې پوري تړاو نلري؛ د کومي ډلې يا هیواد د گټو استازیتوب او پالنه نه کوي او د کومي افغاني ډلې يا کوم بهرني هیواد سره دښمني نه لري.

C. لنډمهاله حکومت د کومي افغاني ډلې يا بهرني هیواد په طرفدارۍ يا مخالفت کار نه کوي، بلکه د افغانستان ملي گټو ته متعهد دی.

D. لنډمهاله حکومت متعهد دی چې د بهرنیو هیوادونو په چارو کې به مداخله نه کوي او نه به چاته اجازه ورکوي چې دافغانستان خاوره د کوم بل چا پر ضد وکاروي. بلکه افغانستان د سیمې او نړۍ په ثبات او پرمختیا کې خپل ر غنده رول لوبوي.

- E.** گاونډي هيوادونه تعهد کوي چې د افغانستان په کورنيو چارو کې مداخله نه کوي. د ملگرو ملتونو د امنيت شورا ددې ډول تعهد تضمين کوي او که چېرې کوم هيواد له دې تعهد څخه سرغړونه کوي نو ملگري ملتونه ورباندې بنديزونه لگوي.
- F.** افغانستان د يو مستقل هيواد په توگه د نړيوالي ټولني يو فعال غړی دی. نړيواله ټولنه د افغانستان د استقلال درناوی کوي او لنډمهاله حکومت په رسميت پيژني.
- G.** لنډمهاله حکومت د افغانستان د پرمختيا او ثبات لپاره پنځکلن پلان جوړوي. نړيواله ټولنه د افغانستان د راتلونکي انکشاف سره تعهد کوي او له دې هيواد سره خپلو اقتصادي مرستو ته ادامه ورکوي.
- H.** بهرني ځواکونه د منل شوي مهالویش له مخې له افغانستان څخه وزي. ناټو د افغانستان د امنيتي ځواکونو د پياوړتيا لپاره خپلو مرستو ته دوام ورکوي. په هرصورت افغان امنيتي ځواکونه د خپل هيواد دفاع او امنيت پخپله غاړه اخلي.
- I.** لنډمهاله حکومت د اسلامي کنفرانس او ملگرو ملتونو په مرسته هغه شرايط برابروي چې په ترڅ کې يې په بهر کې افغان مهاجرين او په داخل کې بيخايه شوي کورنی خپلو ځايونو ته ستانه شي.
- J.** لنډمهاله حکومت ټولې درني وسلې راتولوي او سپکې وسلې د اجازه لیکونو په وسيله ځينو ته ورپرېږدي. ټول هغه وسلوال کسان چې اوس د وسلوالو مخالفينو په لیکو کې جنگي افغانستان پرېږدي، هغه کسان چې غواړي په افغانستان کې پاتې شي، د افغانستان د قوانينو، د جينيو ۱۹۵۱ کنوانسيون او نورو نړيوالو قوانينو له مخې چاچلند ورسره کيږي.
- K.** افغانستان د اسلامي کنفرانس د سازمان غړی دی او ددغه سازمان په مرسته د افغانستان او اسلامي نړۍ د علماوو په گډون يو کاري گروپ جوړوي چې لنډمهاله حکومت ته په ځينو حساسو مسایلو لکه د بنځو بنوونه او روزنه، د بنځو حقوق، حجاب، د معاصرو علومو زده کړه، د افغاني کلتور او ميراثونو ساتنه او نورو په اړه مشوره ورکړي.
- L.** لنډمهاله حکومت د اساسی قانون له مفاداتو سره سم او د اسلامي کنفرانس د سازمان او ملگرو ملتونو په مرسته د نوي ولسمشر، پارلمان، ولايتي شوراگانو او د ولسواليو د شوراگانو لپاره انتخابات ترسره کوي او واک نوی منتخب ولسمشر ته سپاري.
- M.** لنډمهاله حکومت مشر (ولسمشر)، وزيران، د سترې محکمې لوی قاضيان، او لوی څارنوال نشي کولای په راتلونکي لومړني منتخب حکومت کې د ولسمشر، وزير، د سترې محکمې د رئيس او لوی څارنوال په توگه کاروکړي.

پای